

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1929. I. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

621.32

Hely

Idő

"1929"

Személy

Hel

A Talbot, az energiatörvény és a főváros

Irta EREKY KÁROLY volt miniszter

A legújabb hivatalos statisztikai adatok szerint Magyarország villamosenergiaszükséglete a háború óta közel megháromszorozódott és dacára a szegényes közgazdasági viszonyoknak, az egész országban mindenfelé lázas tevékenység folyik, hogy a legkisebb falusi ház is el legyen látva villamosvilágítással és, ami aztán ennek nyomában jár, a háztartás, a kisipar és a mezőgazdaság is élvezhesse az elektromos erőátvitel előnyeit.

Míg az ország területén serényen folyik a munka és egyes magánemberek fáradozása révén az elektromosáram belép a mindennapi szükségleti cikkek sorába, addig *Budapest* az elektromosenergia körül meddő csatározás folyik és még mindig nincs eldöntve a kérdés, hogy a Talbot-centrálét a főváros bérbeveszi-e, avagy csak áramot vásárol tőle?

Akik megnézik az internacionális statisztika adatait és látják, hogy egyes országokban a háború óta az elektromos energiafogyasztás megtízszereződött és azután látják azt is, hogy Budapestben milyen kicsinyes, nyelvöltögető szempontokon dől el ennek a rendkívül nagyfontosságú kérdésnek a sorsa, azok önkéntelenül elszomorodnak azon, hogy *ilyen kevés észszel intézik Budapestben az elektromosenergia-ellátás nagy problémáját.*

A helyzet most az, hogy Budapest lakosságának nagyrésze hiába kér, könyörög, nem kap elektromos áramot; az esti órákban pedig az összes gyárvállalatok, amelyeknek nagyobb erőtelepük van, szolgálatába állanak az elektromos világításnak, hogy lépést tudjanak tartani a napról-napra növekedő elektromos áramsükséglettel.

Soha még Budapestben nem volt szó arról, hogy a Székesfővárosi Elektromos Művek propagandát csináltak volna akár a sajtó útján, akár egyéb módon az elektromosáram vásárlása érdekében és mindennek ellenére a szükséglet napról-napra nő. El lehet képzelni, hogy, ha a Székesfővárosi Elektromos Művek rendszeres sajtópropagandát indítanának, akkor a ma fejenként 150—160 kilovatt-órás fogyasztás Budapestben rövid néhány évtized alatt megháromszorozódnék és akkor száz ezer lóerős centrálét kellene építeni, hogy a szükségletnek eleget tehesen.

És ezzel szemben mi történik? *A főváros kicsinyes, rövidlátó politikából nem akar a Talbot-centrálénál áramot vásárolni, mert a telepet az állam építette, tehát az a fővárosnak nem kell.*

Ilyen kicsinyes szempontokkal nem lehet termelő közgazdasági politikát csinálni és a

főváros renitenciájának egészen természetes következménye, hogy az új elektromosenergiatörvény egyszerűen hatalmi szóval teremt rendet ezen a téren. Ha azok a kiskaliberű emberek, akiket az élet hullámverése nagy intézmények élére söpört, nem tudják itt megállani a helyüket, akkor ebből mindig átmeneti kellemetlenség származik, amelyet azután bizonyos erőszakos intézkedésekkel kell eltüntetni. Ezért tartom én a magam részéről fontosnak, hogy *az új energiatörvény minél előbb rendet teremtsen*, mert apró, szűklátókörű emberek nem akadályozhatják meg a normális fejlődést és, amennyiben a klikkuralom mégis képes őket a vállalat élére állítani és ott tartani, akkor a leghelyesebb megoldás az, hogy *a törvény söpörje el az ilyen jelentéktelen alakokat a közgazdasági élet teréről.*

A Talbot-centrálé nemhogy fölösleges áramot juttatna Budapest elektromos hálózatába, hanem már most túlhaladott állapot az, hogy ez a néhány száz ezer kilovatt-óra Budapestben hogyan helyeztessék el. Hiszen a BESzKÁRT egymaga száz ezer kilovatt-órát használ el évenként, tehát több mint ötven százalékát annak a mennyiségnek, amelyet a bányászati ügyvezetett Talbot-centrálé évenként értékesíteni akar. Ha mindezek után figyelembe vesszük, hogy minden propaganda nélkül és a fogyasztók egyenes kérésének elutasítása ellenére is rohamosan növekszik Budapestben az elektromos energia-szükséglet, akkor bizony mindenki beláthatja, hogy az elektromos energia-

törvénynek az a rendelkezése, hogy a legfelsőbb, elektromos ügyekkel foglalkozó „tanács” dönt abban a kérdésben, hol és mikor és mekkora új centrálék épüljenek, — az egyetlen helyes megoldásnak látszik, mert különben az epigonok mindig útjába tudnának állani a normális fejlődésnek.